

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 12

Citát inspirující:

Literatura je zbytečně komplikovanej a často nesrozumitelnej návod k něčemu, co stejně nikdy pořádně nefunguje - totiž k životu.

Michal Viewegh, HOST 5/2002

Václav FRANC

NA KONCI VESMÍRU

Na konci vesmíru
Vládne šero, sny, fantazie
I hlas je hřích

Dvě opuštěné židle
jako zvony
čekají
než začnou zvonit
... daleko od civilizace

než začnou
.. prostírat k citům
než
.. zůstanu sám
se slečnou MELANCHOLIÍ

Příjemné prožití Vánoc a hodně úspěchů v roce 2003,
mnoho příjemných chvil
s kulturou a literaturou zvláště

všem čtenářům KOBRY přeje Václav Franc

LIS V ROCE 2002 aneb POOHLÉDNUTÍ

Jaký byl právě končící se rok z pohledu literárního spolku při MK v Jičíně? Stejnou otázku jsem si pokládal před dvanácti měsíci na stránkách KOBRY. Asi se budu opakovat, když řeknu, že rok 2002 byl v mnohém zlomový a nový.

Řekl bych, že LIS přestal být pouze dobrovolným spolkem, udělal své první kroky organizovanosti, částečně donucen okolnostmi, resp. nárůstem počtu členů. Změnila se kvalita, organizační kvalita. Rok 2002 byl především organizačně diskusním, ani jsem netušil kolik debat vyvolám svojí poznámkou o tom, že se ve spolku něco chystá (viz KOBRA12/2001), že je třeba zamyslet se na tím, jestli se budeme dělit na mladé-starší, básníky - prozaiky apod. Dalším stimulem změň byla i předvánoční schůzka v prosinci 2001, kdy především Lukáš Baborák řekl něco v tom smyslu, že mu připadá, že skáče od tématu a nezabýváme se důsledně literaturou a jeho problémy mobilních telefonu a jejich operátorů příliš nezajímají. To byl start, možná už pod povrchem byly i jiné problémy, ale jaksi dozrávaly a čekaly na příhodnou chvíli.

A pak jsme diskutovali, řada z nás přivítala tyto změny, schůzky se staly podle některých zajímavější, lépe využitě, přínosnější, ale až přes předprázdninovou e-amilovou přestřelku (viz KOBRA 8/2002), nepřinesly žádné konkrétní plody. Na říjnové schůzce jsme nakonec přistoupili k potřebě psát ze schůzek zápisy a z těch dalších opatření je z těch důležitějších nutnost větší organizovanosti, nelze aby lidé do spolku chodili jak se jim zachce, z toho plynoucí i členské příspěvky (podle mého názoru by chtěly pevná pravidla). Tak tedy do roku stávajícího budeme vstupovat organizovaněji ne jako stádo, jak nám často říkávali na vojně nebo ve škole. Dejme tomu, že bylo potřeba zamést si před vlastním prahem a uvidíme, jak to bude klapat.

A teď se rozhlížím po dalších pozitivěch v roce 2002. Uspořádali jsme setkání na Prochorově chalupě (kladně přivítáno, žádáno repete), účastnili jsme se přestavení spolku na VOKOPIŠTĚTI (Prochor, Jebavá, Žantovský), prezentovali jsme LIS na soutěžích a literárních akcích (Havl.Brod, Broumov, Varnsdorf, Mělník), vyprávěli jsme pohádky u kašny v rámci festivalu Jičín - město pohádky, získali jsme úspěchy na literárních soutěžích (Bezdrůžice- Prochor, Franc, Mělník - Vydra, Řehečská slepice - Zákoutská). Během roku jsme zlepšili informovanost díky velkému napojení členů na internet, přišly mezi nás nové tváře (Jindra, Novotná, Vrbová?), pokračuje vydávání KOBRY, PROCHOROVIN, nově od podzimu i ČAJE.

Ale... dovolím si dlouhnout, jsme literární spolek, takže ... kolik jsme uspořádali prezentací vlastní tvorby (?), kolik vydali vlastních sbírek (edice Profily vyšla naprázdno, o další pokusy Žena, růže, píseň, kost atd. nebyl zájem) (?), kolik jsme pozvali zajímavých lidí, autorů na naše schůzky(?). Mám tak trochu pocit, že jsme zahleděni do sebe, dělá nám to dobře dělat spolek pro spolek, ale já si nedám pokoj a říkám, že je potřeba se prezentovat (Ano byly tu pokusy- Prochor - čtení v zahraničí, na Slovensku). Doufám, že se řada z nich podaří realizovat v příštím roce, ale přál bych LISu, aby v příštím roce vyřešil dětské organizační nemoci s vlastní strukturou a konečně se vypravil jako ona Babeta v písni Suchého a Šlitra do světa. Jsme totiž spolek literární a ten by o sobě měl dát občas vědět, jinak bych musel na některé příští schůzce navrhnout přejmenování na ŠuS, šuplíkový spolek, a to, doufám, nikdo z nás nechce ... tak tedy hned na Nový rok napište alespoň jednu stránku zajímavého textu, neboť (neodpustím si připomenout) Jak na Nový rok ...

Václav

VÍTE,ŽE ...

- Při akci Vokopiště vyšly noviny Dobrý den, kde byl představen i náš spolek v článku Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně-LIS (datace říjen 2002), podle Václava Franc (bez udání autora).

- Pavlovi Vydrovi vyšla knížka s prostředí automobilových závodů Rallye Bohemia, které se také jako aktivní spolujezdec dříve zúčastňoval.

- Václav Franc se zúčastnil Týnišťského literárního Parnasu (viz článek v dnešní Kobře) v Týništi

- V Pojizerských listech vyšel 27. listopadu 2002 článek Předposlední schůzka LISu, autor Pavel Vydra. Zmiňuje zde plánované vystoupení v Turnově a almanach v. r. 2004.

- Zlatě Zákoutské vyšel v prosincovém Achátu článek Ladění (viz Kobra 12).

- Ve čtvrtek 28. listopadu se v Měst. knihovně Jičín konala beseda s redaktorkou ČT Veronikou Sedláčkovou, bývalou členkou našeho spolku, pořad moderoval Prochor (účast Jebavá, Žantovský, Franc).

- V pátek 22. listopadu se v Měst. knihovně Nová Paka konalo autorské čtení packých autorů Vladimíra Kracíka a Martina Pařízka v pořadu Večer v kavárně, kde byla představena nová sbírka Dva muži platí černou kávu.

- V posledním letošním čísle Generace seniorů vyšla poezie Pavla Zemana a Zlaty Zákoutské.

OHLAS NA KOBRU

Časopis Kobra se mi líbí, hlavně recenze. Také informace o literárních soutěžích; a vůbec je fajn, že taková věc vychází. Posílám Vám jeden svůj článek, téma sice trochu mimo (šachy), ale jak říkal Cervantes, "život je partie šachu". Mějte se hezky a ať Vám dupou písmenka. Daniel Keller
(Autor - *1970, nezaměstnaný, bydliště Kutná Hora, účast na dvou soutěžích - Mladý lit. Beroun 1989 a Bezdruzice 2002, jedno čestné uznání. Uveřejněná tvorba žádná.)

Za názor děkuji. Je těžké vybrat z Danielova zajímavého příspěvku krátkou ukázkou, a tak jsem se rozhodl uveřejnit příspěvek celý v jarním ČAJi. Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU

dne: 20. 11. 2002, místo: Městská knihovna v Jičíně, přítomni: Veselý, Franc, Vydra, Žantonvský, Jindra, Zeman, Jebavá,, Zákoutská, Teslík, Beranová, Procházka, Benešová.

Program:

1. Ing. Jindra dohodl autorské čtení v knihovně v Turnově – pravděpodobně 19. 2. 2003, začátek v 17-18 hodin
  - průvodní slovo Jindra
  - hudba pravděpod. Aleš Resler (zajistí Jindra)
  - auto z Jičina zajistí knihovna
  - na prosincové schůzce každý nahlásí, co bude číst
2. Do konce roku odevzdávejte nominace na Jivinského Štefana
3. Setkání v Přichovicích 29. 11. – 1. 12. viz Kobra 11/02
4. Beseda s redaktorkou ČT (a bývalou členkou LIS) je v jičínské knihovně ve čtvrtek 28. 11. od 18 hodin
5. Informace o Vokopišti
6. Informace o Řečeské slepici – uzávěrka lit. soutěže je 31. 1. 2003
7. Zdravice od Renaty (Ondry) Šťastných
8. Informace o Mělnickém Pegasu
9. Návštěva literárního spolku z Broumova (Věra Kopecká) – uspořádáme společné autorské čtení – termín a podrobnosti dohodne Franc
10. Plán na 1. pololetí 2003 (shrnutí)
  - schůzky asi 1x za měsíc
  - stmeláč? (ve Všeni je možno nejspíš v dubnu)
  - únor – autorské čtení v Turnově
  - březen – návštěva lit. spolku z Broumova a společné autorské čtení
  - beseda v dubnu nebo květnu: Kosatík, Medek, Matys, Piša (Benešová zjistí možnosti knihovny a zájem gymnázia)Na příští schůzce další upřesnění
11. Představení Čaje
  - V. Francovi posílejte příspěvky
12. Almanach
  - vydat 2004
  - využít granty (Benešová)
  - každý do jara 2003 připraví 10-15 stran textu
13. Předvánoční autorské čtení v MOA v úterý 17. 12. od 11,30 hod. (Franc, Zákoutská)
14. Hodnocení básnické sbírky V. Teslíka
15. Příští schůzka: 18. 12. od 17 hodin, lednová schůzka: 22. 1. od 17 hodin

Zapsala: Jana Benešová

LADĚNÍ

Zlata Zákoutská

Jakoby všichni lidé na ulicích i v obchodech byli zachvácení mravenčím hemžením. Hektický chaos vrcholil. Přestávala ho vnímat. Shánění posledních dárků, úklidové šílenství v rodinách, nervozita, infarktové stavy aktérů - co to je všechno proti času, proti věčnosti, proti vůli Boží - říkávala babička. Nic. Prd, řekl by děda a babička by se pohoršeně zatvářila. Vzpomínka vyloudila na tváři staré ženy úsměv.

Klíč zaskřípal v zámku dveří. Ovanul ji pach vlhkého zdiva. Vyhнула se hromádce cihel a kabát se lísavě otřel o kortouč zapatlaný maltou. Neutěšené zátiší nechala za sebou a vyběhla po dřevěných schodech ke dveřím svého malého bytu. Vklouzla do měkkých pantoflí a s nimi jako zázrakem, se ocitla v předvánoční pohodě jaká má teoreticky být.

Domov pro jednoho. Čistý, střízlivý interiér, účelný a pohodlný s několika moderními prvky doplňovaly květiny. Drobné dekorativní předměty podtrhovaly útulnost bytu. Přiložila. Polena v kamnech zapraskala a umocnila blahodárný vliv prostředí. S úlevou se posadila k šálku vonící kávy. Slámové prostírání připomnělo léto a slunce. Ticho ji pohladilo po duši a zatlačilo příjemný pocit vyvolaný chaosem ulice. Obklopena důvěrně známými předměty těšila se z ovzduší, které k ní vlídně promlouvalo byla ochotna naslouchat. Předvánoční spočinutí, o kterém se často hovoří jako o něčem nespílitelném, bylo tady. Plně se mu odevzdávala. Samota? Ne.

Smíření se světem postavilo pomyslnou bariéru, která nepropouštěla vnější znepokojivé vlivy a dávala pocit bezpečí. Žena si vybírala koho vpustit do okruhu svých vzpomínek. Přicházeli jen lidé dobří a milí. Uvědomila si, že je jich stále dost. Zalil ji teplý pocit štěstí a vyrovnání, jaký už dlouho neprožila.

Duše i mysl byla pozitivně naladěna a připravena k rozjímání. Nebyla sama, našla kamaráda v sobě. Z předvánočního chvatu vystoupila do pokoje lidí dobré vůle a byla spokojená, možná i šťastná.

NOMINACE NA JIVÍNSKÉHO ŠTEFANA

Šedmý ročník Jivínského Štefana odstartoval. Jeho cílem je opět především zmapovat všechny kulturní počiny, které se na okrese udály v roce 2002. Chce uspořádat setkání lidí podobně postižených, kterým není jedno, jaká bude kultura v našich městech a vesničkách. A tak stačí třeba jen jednou větou upozornit na zajímavou kulturní událost, pojmenovat jejího tvůrce, jednotlivce nebo společnost: nominovat na Jivínského Štefana. Nominace, návrhy a náměty adresujte koordinátorovi akce: Bohumír Procházka, Sokolovská 367, Jičín, tel. 493 523 492, nebo e-mail: prochor.jc @ tiscali.cz. Václav

ANKETA: KNIHA 90.LET 20.STOLETÍ

I já si dovolím přispět troškou do literárního KOBřího mlýna. je to fakt těžký zmínit se o jednom díle a jakoby ho vyzdvihnout nad ta ostatní. No pokusím se eliminovat alespoň něco.

Když jsem si přečetla srpnovou KOBRU, napadlo mě jediné jméno: SATURNIN. Když jsem ho přečetla poprvé v roce 1994, užasla jsem sama nad svojí nevědomostí a trochu mě zamrzelo, že ho neznám už dávno. Od té doby jsem ho měla v rukách několikrát a musím říct, že většinou v těžkých chvílích. Pomohl mi mockrát. Svým humorem, nadhledem, svou naprostou přirozeností a nevázaností a začala jsem ho mít ráda. Jak jsem říkala, četla jsem ho mnohokrát a pokaždé mi něco dal. Takže to byl Saturnin a jeho pan Zdeněk Jirotko. nebo naopak?

A další pán, který mi častokrát pomohl svou moudrostí a rozhledem, životní filozofií a názory na život jako takový, je jednoznačně PAN Robert Fulgham. Mám všechny jeho knížky a jeho povídání mě fakt několikrát vrátilo do života. A to myslím opravdu, protože jeho knihu Všechno, co opravdu potřebujete znát, jsem se naučil v mateřské školce jsem si vzala s sebou i do narychlo sbalené tašky do jičínské nemocnice a když jsem ležela na JIPce a visely ze mně ty drátky a já nevěděla co mi je a oni říkali, že srdíčko nějak zlobí, jediná a velká myšlenka byla jen na to, že ještě nechci umřít a že jsem ještě mladá a mám tu plno práce ..., měla jsem pana Roberta na nočním stolku a opravdu mi pomohl v tom mém smutku . Každá jeho věta mi dávala novou a novou sílu a já viděla, že ten svět není tak černobílejší a zase si uvědomila, že cokoli se stane, stane se z nějakého důvodu. Nebylo to o přemýšlení nad životem, ale z těch písmenek na mě sálal takový klid a rozvaha ... Možná by se zdálo, že ho mám ráda právě kvůli té mojí "srdeční" příhodě, ale není to tak Taky jsem "ho poznala někdy v roce 95 a bylo to díky mému dobrému příteli, který byl častokrát tak nenápadný, že vyčníval nad všemi ostatními. Takže byla "Školka ..." a potom všechny ostatní další a musím říct, že ani jedna mě nezklamala.

Takže to jsou ti dva. Ti dva moji věrní. A jestli se vám to moje povídání do ankety nehodí, nevadí, aspoň jsem vám to řekla a máte o literární názor víc. A když ne do ankety, tak třeba jen tak - do života. Renáta Šťastná

INSPIRACE Z PŘÍCHOVIC

O průběhu setkání v Příchovicích poreferuji na schůzce. Zatím dávám k přemýšlení: padl návrh na uspořádání mini "sympozia" v Hořicích, které by mělo za účel skloubit báseň-verš-myšlenku s kamenem. Autor by obdržel kamennou placku vel. cca 1m2 a do ní by vytesal co vhodné jest vytesání. Předložte prosím Vaše náměty na stmelující téma ev. jak by se taková akce mohla jmenovat a jste- li ochotni krvácet z rozbitých rukou za účelem trvalého sdělení. V otázkách řemeslných jsem Vám k službám. Těším se na Vaše nápady!

Váš vždy Veselý Petr

TÝNIŠŤSKÝ LITERÁRNÍ PARNAS 2002

V sobotu 23.listopadu 2002 jsem se v dopoledních hodinách zúčastnil vyhlášení výsledků 3.ročníku Týnišťského literárního Parnasu 2002, které se konalo v místním Kulturním domě- divadle. Musím na úvod napsat, že přece jenom soutěž v městě nad Orlicí nepatří zatím mezi tak známé soutěže, proto mě zajímalo, jak se pořadatelé vypořádají se svým úkolem.

A skutečně, jednalo se spíše o komorní posezení, kterého se účastnilo asi 15 diváků (většinou soutěžících) a asi 8 pořadatelů (porotců, organizátorů, účinkujících). Soutěže se ve dvou kategoriích zúčastnilo 19 autorů z celé republiky. V kategorii 18 až 25 let to byli 4 autoři (10 prací), v kategorii nad 25 let 14 autorů (39 prací) a další tři práce přišly do soutěže v kategorii Cena starosty města Týniště nad Orlicí.

Ani v porotě nebyla žádná zvučná jména (Jan Štefek- loňský vítěz Týnišťského Parnasu, vychovatel v ústavu sociální péče, Kateřina Geregová - absolventka Státní konzervatoře Pardubice, obor zpěv, Eva Geregová - studentka Pedagogické fakulty Univerzity Hr.Králové, Jitka Březková - hlavní organizátorka soutěže, studentka 2.ročníku Pedagogické fakulty Univerzity Hr.Králové).

K vlastnímu vyhodnocení - byla zde cítit improvizace, ale nutno pořadatelům přiznat zápal pro věc, díky kterému snad soutěž přežije i další ročníky. Potěšující byla i přítomnost starosty města ing. Josefa Daniela, který předal vlastní cenu místní autorce Jitce Pažitné. Mezi soutěžícími (ale nepřítomnými) byla i známá jména členů Mělnického Pegasu - Líbalová, Lírová, Damborský, Jiroušek, a spíše byli zastoupeni regionální autoři. Byl jsem tak trochu výjimkou.

Přeji organizátorům všechno nejlepší, ale přece jenom jsem si neodpustil kritická slova přímo na akci a neodpustím si je ani nyní. Nevím, jestli je vhodné hodnotit práce účastníků před všemi zúčastněnými (porota sice většinou chválila, ale ... nebylo by lepší napsat spíše krátké hodnocení na papír a pak, podle zájmu účastníků věci rozebrat v užším kroužku).

Porota hodnotí práce, které ti ostatní nečetli. Dále jsem ještě neviděl, aby se hodnotila každá báseň samostatně. Vždycky si porotci stěžují, že mají málo informací o tvorbě, že se z jedné dvou básniček těžko hodnotí osobnost celého autora, ale v Týništi dokázali ohodnotit každou básničku zvlášť, takže došlo ke kuriozní situaci - Jindra Lírová získala v jedné kategorii 1. a 2. místo !!!

Navíc způsob hodnocení, kdy každý autor hodnotí tvorbu v rozsahu 0 až 100 bodů je zarážející, protože nevím jaká kritéria členové poroty měli, ale nedovedu si představit, jestli je ta básnička horší o 10 nebo o 80 bodů, potom z toho vznikaly celkem slušné nesmysly, např. Oldřich Damborský získal od tří porotkyně za báseň Cestou tam 96, 100 a 100 bodů a stal by se patrně vítězem, ale u posledního porotce získal pouze 10 bodů a zcela se propadl, demokraticky jeden člověk rozhodl o všem! Toto jsem pořadatelům vytkl a i když uznávám právo poroty na způsob hodnocení, zdá se mi tento způsob hodnocení poněkud kuriozní a stál by za uvážení!

Nechci jenom kritizovat, oceňuji vydání sborníčku vítězných prací (snad bych uvedl, odkud který autor je) a blahopřeji absolutnímu vítězi ing. Miloši Petrášovi a ostatním vyhodnoceným k ocenění. Těm ostatním pak, aby je neocenění přišlo neodradilo od další tvorby, protože literární tvorba je velmi velmi subjektivní disciplína. Takže třeba již vzpomínaný Oldřich Damborský v Týništi propadl, ale vyhrál na Mělnickém Pegasu!

Sám jsem v diskusi nabídl týnišťským spolupráci s naším LISem a předal sborník Striptýz duše, samozřejmě jsem nezapomněl propozice Řehečské slepice. Takže doufám, že se zase někdy na Týnišťský literární Parnas podívám. Václav

MĚLNICKÝ PEGAS

Mělnický Pegas vyhlašuje 9.ročník poetické soutěže Mělnický Pegas 2003. Soutěž je určena neprofesionálním básníkům ve čtyřech kategoriích (do 15 let, do 30 let, nad 30 let a autoři, kterým vyšla básnická sbírka).

Do anonymní soutěže je třeba zaslat 3 až 5 básní ve třech vyhotoveních. Ke každé práci účastník přiloží lístek se jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou pro poslání pozvánky na slavnostní vyhlášení soutěže (v říjnu 2003).

Příspěvky posílejte do 31.května 2003 na adresu: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník. Václav

AFORISMY

Pavel Vydra

Žralok nedá na city.

Po bitvě každý generálem - in memoriam.

Vzkaz příštím generacím - Omluvte, prosím, poruchu, nevznikla za vašeho života.

Konečně rozvázal gordický uzel, bohužel byl na něm přivázán Damoklův meč.

HODNĚ ZÁBAVY U SILVESTROVSKÉ KOBRY !

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3. Číslo 12. Prosinec 2002 .

(12. prosince 2002)

www.sweb.cz/intronea/kobra